

قطعه‌نامه در مورد چشم انداز اوضاع سیاسی در ایران و تاکتیک‌های ما

نظر به این که:

- ۱- جامعه ایران در نتیجه تشدید روز افزون تضادهای اجتماعی موجود و لاینحل ماندن آنها در عرصه‌های اقتصادی- اجتماعی، همچنان با یک بحران سیاسی رو به روست.
- ۲- ناتوانی و شکست گروه‌های موسوم به اصلاح طلب رژیم، به رغم حمایت و پشتیبانی همه جانبه بورژوازی داخلی و بین‌المللی، به وضوح نشان داد که تضادهای اجتماعی موجود به آن درجه از رشد و ستیز رسیده‌اند که حتا تخفیف آنها در چارچوب نظام موجود، امکان‌پذیر نیست.
- ۳- استقرار یک کابینه نظامی- امنیتی، به رهبری احمدی نژاد و قرار گرفتن نیروهای سپاه پاسداران، بسیجی و امنیتی در راس امور سیاسی، اداری و حتا مراکز و موسسات اقتصادی کشور، بیان روشن دیگری از تشدید تضادها و بحران‌هایی است که رژیم حاکم پس از یک ربع قرن، با آنها رو به روست.
- ۴- تحولات اخیر درونی هیئت حاکمه، منجر به تشدید تضادها و اختلافات جناح‌های رژیم و باندهای جناح حاکم شده است و در همان حال وضعیت بین‌المللی رژیم و انفراد آن رو به وخامت نهاده است.
- ۵- مطالبات اقتصادی و سیاسی کارگران و زحمتکشان نه تنها تحقق نیافته، بلکه در نتیجه عمیق‌تر شدن بحران اقتصادی و تشدید فشارهای سیاسی اخیر، افزون‌تر شده است. لذا:
 - الف- بر مبنای تمام فاکت‌های عینی موجود، محتمل‌ترین چشم انداز، تشدید بحران سیاسی، اعتلاء مجدد و گسترده‌تر جنبش‌های اعتراضی توده‌های کارگران، زنان، جوانان، ملیت‌های تحت ستم و تلاطمات سیاسی ناشی از این بحران است.
 - ب- با در نظر گرفتن این واقعیت که تاکتیک موسوم به اصلاح طلبی بورژوازی و استحاله لیبرالی رژیم از درون، در میان توده‌های کارگر و زحمتکش افشا شده است و جنبش‌های اجتماعی موجود در طول چند سال اخیر پیوسته رادیکال‌تر شده‌اند، و با در نظر گرفتن این واقعیت که استقرار کابینه نظامی امنیتی رژیم، حاکی از تاکتیک تشدید اختناق و سرکوب رژیم برای مقابله با بحران است، تاکتیک‌های به اصطلاح لیبرالی بورژوازی بیش از پیش کارائی خود را برای مقابله با بحران و کنترل و مهار جنبش‌های توده‌ای از دست می‌دهند و صحنه مبارزه سیاسی، برای مقابله انقلاب و ضد انقلاب شفاف تر می‌شود.
 - پ- طبقه کارگر ایران که در طول چند سال اخیر، در جریان مبارزات علنی و رو در رو با سرمایه داران و دولت آنها، پیوسته متشکل‌تر و آگاه‌تر شده است، یگانه نیروی پیگیر انقلاب است که رهبری آن بر جنبش اعتراضی توده‌ای، شرط پیروزی تمام دیگر جنبش‌های اجتماعی در ایران و تحقق مطالبات توده‌های مردم است. هیچ تحول جدی در جهت تحقق مطالبات توده‌های وسیع مردم رخ نخواهد داد، مگر در یک انقلاب که زمام آن در دست طبقه کارگر ایران باشد.
 - ت- سازمان ما که برای برپائی یک انقلاب اجتماعی در ایران تلاش می‌کند و خواهان سرنگونی فوری جمهوری اسلامی و استقرار یک حکومت شورایی در ایران است، وظیفه خود می‌داند که در این اوضاع، برای تامین رهبری طبقه کارگر بر جنبش اعتراضی، تلاش کند. تاکتیک‌های بورژوازی، از جمله تلاش برای برانگیختن احساسات ناسیونالیستی حول مسئله هسته‌ای به منظور سرپوش گذاری بر بحران‌های داخلی را افشا و خنثی نماید و تاکتیک اعتصاب عمومی سیاسی، قیام مسلحانه توده‌ای و سازماندهی شورایی را بدیل تاکتیک‌های لیبرالی و رفرمیستی بورژوائی، از قبیل توهّم پراکنی در مورد مبارزه مسالمت‌آمیز برای وا داشتن رژیم به پذیرش خواست‌های مردم، رفراندوم، مجلس موسسان و امثالهم قرار دهد.